Boerescu, Dan-Silviu, *Literatură pentru copii… pagere şi semafoare.* Curentul cultural

Deşi a publicat două volume de proză scurtă (Iubire, sunt un obiect nezburător – 1993şi Alergând prin sine – 1996)şi un volum de „meditaţii pe o temă dată” (Cui îi place şcoal? – 1997), cele mai populare cărţi ale băimărencei Florica Bud par a fi cele destinate micilor cititori. După *Aventurile lui Nu-Motanul la curtea zmeului Ca-Fe-Mini* (1994) ori *Nu-Motanul şi zmeul Pager* (1995), autoarea acestor poveşti – în fapt - ...”pentru adulţi şi alţi copii” vine să încheie o inedită trilogie cu *Nu-Motanul şi zmeul Semafor Roşu-Galben-Verde,* care beneficiază şi de minunatele ilustraţii ale artistului Gheorghe Makara.

Ambiţia Floricăi Bud este de a scrie – mai multe decât simple poveşti în care pieptenul lui Harap-Alb a fost înlocuit, în decorul civilizaţiei supertehnologizate, cu pagerul – texte destinate celor „mai mult ori mai puţin pregătiţi să se apere în jungla de fiare cu patru roţi conduse cu indiferenţă creatoare de monştri de către „Adulţi Plictisiţi, Obosiţi, Tracasaţi, Indiferenţi, Răutăcioşi”, în goana lor nebună după bani şi putere”. Drept urmare, dincolo de pitorescul aventurilor lui Sir Nu-Motanul, a distinsei lady Da-Miorlau şi a nebunaticului întru pager, computer şi INTERNET Bebe-Pisoi, se poate citi un avertisment: nu transformaţi lumea copiilor ajunşi adulţi într-o „joacă” perfidă a adulţilor ce au uitat, cu cinism, că au fost şi copii! Altminteri, „Marea-Vişinie-A-Ideilor-Non-Profit” se poate transforma într-o utopie-alibi a gândurilor vinovate, aparţinând, nu-i aşa, „eeroilor de povestepensionaţi înainte de vreme”. Pentru ca acest lucru să nu se întâmple, Florica Bud investeşte suficientă candoare pentru a dota realitatea murdară şi agresivă cu zulufii blonzi ai inocenţei şi ai credinţei că omul poate fi recâştigat de partea sentimentelor genuine, a purităţii originare. Fapt care, în opinia sa, s-ar putea petrece chiar în lumea în care armăsarul hrănit cu jăratic s-a preschimbat în „Pasărea-Un-cal-Putere”, ce poate fi oricând implicată în „accidente de circulaţie” sau în alte metafore ale... accidentelor de existenţă. Florica Bud ştie însă că reconversiunea adultului într-un copil cu sufletul curat este relizabilă numai în filele unei cărţi-feerie în care, oricând, Nu-Motanul justiţiar poate „să întoarcă Împărăţia cu susul în jos”. Numai că, „din păcate, realitatea dă buzna şi în lumea poveştilor, bulversând eroii şi desfăşurarea evenimentelor”. De aceea, pot paria şi eu „pe cinci capace de Coca-Cola, toate având imprimate pe dos litera O”, că autoarea va reveni cât de curând în lumea prozelor exclusiv pentru adulţi, pentru a provoca un nou război cu „răutatea” lor.